ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΒΟΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ

ΟΙ ΡΩΣΟΙ:

"Ε, ὄχι καί στό Σαντιάγο...

...ΠΑΕΙ ΠΟΛΥ

Ὁ Γραμματεύς τῆς Σοβιετικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ἑνώσεως κ. Βλαντιμίρ Ἀνγκέρσκι ἄφησε περιθώρια γιά ἐλπίδες ὅτι τελικά μπορεῖ νά διεξαχθῆ τό μάτς Ρωσίας—Χιλῆς γιά τό Παγκόσμιο Κύπελλο (προκριματικός γῦρος), μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ Χιλιανή Ὁμοσπονδία θά δεχθῆ τήν τέλεσή του σέ γήπεδο ἄλλης πόλεως — κι ὄχι τοῦ Σαντιάγο. Ὁ κ. Ἀνγκέρσκι, σέ ἐρώτηση τῆς ἐφημερίδος «Μπίλντ» τοῦ Ἀμβούργου, ἀπάντησε ὅτι οἱ Σοβιετικές ἀρχές μπορεῖ ν' ἀποδέχονταν τήν διεξαγωγή τοῦ μάτς σέ ἕνα ἀπό τά μεγάλα στάδια τῶν χιλιανῶν πόλεων Ἀρίκα, Βίνα Ντέλ Μάρ, Πανκιόγκουα ἤ Κονσεψιόν. Καί πρόσθεσε: «Δέν νομίζω ὅτι τά κράτη τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ θά μᾶς ἀκολουθήσουν σέ περίπτωση πού θ' ἀποφασίσουμε ν' ἀποσυρθοῦμε. Τό θέμα εἶναι καθαρά δικό μας, πάντως ἕνα μάτς στό Σαντιάγο πάει πάρα πολύ. Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει τί ἔγινε ἐκεῖ (Σ.Σ. ἐννοεῖ τήν χρησιμοποίηση τοῦ Σταδίου σάν φυλακῆς γιά ὅσους συνέλαβε ἡ Χούντα μετά τήν ἀνατροπή τοῦ Προέδρου Ἀλιέντε). Διευκρινίζω πάντως, ὅτι δέν ἀντιμετωπίζουμε πρόβλημα ἀσφαλείας τῶν παικτῶν μας».

Μέ χαρά διαβάσαμε χθεσινή ἀνακοίνωση τοῦ ΣΕΓΑΣ, σύμφωνα μέ τήν ὁποία συζητήθηκαν προτάσεις ἀπό ξένες Ὁμοσπονδίες Στίβου γιά διεθνεῖς συναντήσεις μεταξύ τῶν ὁμάδων τῆς Ἑλλάδος καί ἄλλων χωρῶν. Ἀναλυτικά συζητήθηκαν:

1. Πρόταση τῆς Καναδικῆς Ἀθλητικῆς Ὁμοσπονδίας γιά τήν πραγματοποίηση συναντήσεως τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων στίβου ἀνδρῶν Ἑλλάδος — Καναδᾶ (εἰς Ἀθήνας 1—12 Ἰουλίου 1974), μέ ἐνδεχομένη συμμετοχή τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

2. Πρόταση γιά τήν πραγματοποίηση τετραμεροῦς συναντήσεως σέ πόλη τῆς Ἑλβετίας κατά τό θέρος τοῦ 1974 μεταξύ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων στίβου ἀνδρῶν Ἑλλάδος — Ἰσπανίας — Πορτογαλίας — Ἑλβετίας.

3. Πρόταση τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας γιά τόν καθορισμό συναντήσεως τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων στίβου ἀνδρῶν Ἑλλάδος — Ἀν. Γερμανίας, γιά τό θέρος τοῦ 1975.

4. Πρόταση τῆς Ἰταλικῆς Ὁμοσπονδίας γιά τό κλείσιμο συμφωνίας πρός διεξαγωγή μελλοντικῆς συναντήσεως τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων στίβου ἀνδρῶν Ἑλλάδος — Ἰταλίας.

● Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ τελικές ἀποφάσεις τοῦ ΣΕΓΑΣ, θά δώσουν τήν εὐκαιρία στούς Ἕλληνες ἀθλητές — καί φιλάθλους — νά ἀποκτήσουν τίς ἀπαραίτητες ἐμπειρίες, ἐρχόμενοι σέ ἐπαφή μέ ἀθλητάς παγκοσμίου προβολῆς. Καί γιά κάτι ἄλλο πρέπει νά διεξαχθοῦν αὐτές — καί ἄλλες ἀκόμη — συναντήσεις: Γιά νά γίνουν οἱ συγκρίσεις, πού, ὅσο ἐπώδυνες κι' ἄν εἶναι, χρειάζονται...

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ... Συμβαίνουν ...ΚΙ ΑΛΛΟΥ

ΑΥΡΙΟ 11 Π. Μ.

θά διεξαχθῆ ὁ καθιερωθείς ἀπό τόν ΟΤΕ ἐτήσιος ἀνώμαλος δρόμος, ἐπί ἀποστάσεως 3.000 μέτρων, στήν διαδρομή Θησεῖο—Ἀκρόπολη — Παναθηναϊκό Στάδιο. Θά μετάσχουν ἀποκλειστικῶς ἀθληταί - ὑπάλληλοι Ὀργανισμῶν καί Ἐπιχειρήσεων περιοχῆς πρωτευούσης.

★

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

αὔριο, οἱ διασυλλογικοί ἀγῶνες σκακιοῦ, γιά τό «Κύπελλο ΟΧΙ» 1973 μέ τίς κάτωθι συναντήσεις: Πανελλήνιος Γ.Σ. — Παναθηναϊκός Α.Ο., «Σκακιστικός Ὅμιλος Ἀμπελοκήπων» — «Σκακιστικός Ὅμιλος Ἡλιουπόλεως», Ε.Φ. Ἐθνικῆς Τραπέζης — «Πειραϊκός Ὅμιλος Σκακιστῶν» καί «Ἄρης» Νικαίας—«Σκακιστική Φοιτητική Ἕνωσις».

★

ΑΓΩΝ ΜΠΑΣΚΕΤ

τοῦ πρωταθλήματος Α΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας θά διεξαχθῆ ἀπόψε (8 μ.μ.) στό γήπεδο Νικαίας. Ἀντίπαλος ὁ Πανελλήνιος καί τό Παγκράτι. Θά διαιτητεύσουν οἱ κ.κ. Καλλίτση, Κουμπούρης. Εἶναι ὁ πρῶτος ἀγών τοῦ ἐφετεινοῦ πρωταθλήματος γιά τό Παγκράτι. Οἱ ὑπόλοιποι ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος Α΄ Ἐθνικῆς θά διεξαχθοῦν αὔριο.

★

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΗ

τῶν ἀγώνων τοῦ γ΄ γύρου, τοῦ Κυπέλλου ΟΥΕΦΑ, τά ζεύγη τῶν ἀντιπάλων, ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς: Λοκομοτίβ Λειψίας—Ντύσσελντορφ, Νίς—Κολωνία, Δυναμό Κιέβου—Στουτγάρδη, Δυναμό Τιφλίδος—Τόττεναμ, Ἴπσγουιτς — Τβέντε, Χόνβεντ — Ρούχ, Στάνταρ—Φέγενορντ, Λήντς ἤ Χιμπέρνιαν—Σετουμπάλ. Οἱ πρῶτες ἀναφερόμενες ὁμάδες θά εἶναι γηπεδοῦχοι κατά τόν πρῶτο ἀγῶνα, πού θά διεξαχθῆ στίς 28 τρέχοντος. Οἱ ρεβάνς θά δοθοῦν στίς 12 Δεκεμβρίου.

Ἡ κλήρωση γιά τά κύπελλα Πρωταθλητριῶν καί Κυπελλούχων θά γίνη τόν Ἰανουάριο.

★

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ Γ.Σ.

τιμώντας τήν μνήμη τοῦ Ὀλυμπιονίκη Νικολάου Γεωργαντᾶ, ὀργανώνει αὔριο, στό γυμναστήριό του ἀγῶνες, στούς ὁποίους θά περιλαμβάνωνται μόνο ἀγωνίσματα ρίψεων.

★

ΑΝΕΒΛΗΘΗ

ὁ ἀγών βόλλεϋ Ὀλυμπιακοῦ—Ἐρυθροῦ Ἀστέρος Βελιγραδίου (Κυπέλλου Κυπελλούχων Εὐρώπης) πού ἐπρόκειτο νά διεξαχθῆ ἀπόψε στό γήπεδο Σπόρτιγκ, ἀνεβλήθη, κατόπιν αἰτήματος τῶν Γιουγκοσλάβων καί θά διεξαχθῆ στίς 24 Νοεμβρίου.

● Στή Σόφια, ὁ Παναθηναϊκός ἀντιμετωπίζει ἀπόψε τήν ΤΣ.Σ.ΚΑ. γιά τό Κύπελλο πρωταθλητριῶν βόλλεϋ.

★

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ

συμφωνία Ἡρακλέους καί Ἄρεως (πληροφορούμεθα ὅτι συμφώνησε καί ὁ Γ.Γ. Ἀθλητισμοῦ κ. Βλαδίμηρος) ἡ τριάδα τῶν διαιτητῶν, οἱ ὁποῖοι θά διευθύνουν τό μάτς τῆς Κυριακῆς, ἀποτελεῖται ἀπό τούς κ.κ. Παπαβασιλείου, Κούγια καί Ἀλεξόπουλο.

● Ἀπό ἔγκυρες πηγές πληροφορούμεθα ἐξ ἄλλου, ὅτι τήν προσεχῆ Δευτέρα — τό ἀργότερο τήν Τρίτη — θά ὡρισθῆ ἀπό τόν κ. Γ. Γ.Γ.Α. τό νέο διοικητικό συμβούλιο τῆς ΟΔΠΕ.

'Αντίλαλοι

ΑΝΩ — ΚΑΤΩ

Ἀπό τήν δίκη τῶν 17 στούς ὁποίους ἡ Ἀστυνομία, κατ' ἐντολήν τοῦ καθεστῶτος, ἔφραττε τό δρόμο πρός τό... Σύνταγμα.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατά τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διετύπωσαν ὕβρεις;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί. Εἶπαν: «Κάτω ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αὐταί αἱ ὕβρεις εἶναι μειωτικαί;

ΜΑΡΤΥΣ: Ναί. Μειώνουν τόν ἐπιβαλλόμενον σεβασμόν πρός τόν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καί τόν κ. Πρωθυπουργόν».

Ἀλλ' ἡ κυριώτερη πολιτική ἐκδήλωση σ' ὅλο τόν κόσμο εἶναι τό «ζήτω» καί τό «κάτω». Ἀπό πότε τό «κάτω» χαρακτηρίζεται ὕβρις;

Τό ἐμφανισθέν στό δημοψήφισμα 22% τοῦ λαοῦ, πού ψήφισε ἐναντίον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, ὅταν ἐκεῖνος εἶχε ἤδη ἀνακηρυχθῆ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, δηλαδή πού οὐσιαστικά φώναζε «κάτω», ἐξύβρισε κανένα;

Δυστυχῶς πολλά πράγματα μέσα στόν «συντομώτερο δυνατό χρόνο» ἔγιναν... ἄνω - κάτω.

★

ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Βλέπω σέ μιά ἀπογευματινή ἐφημερίδα δυό φωτογραφίες πού μου προκαλοῦν ἀνατριχιαστική ἔκπληξη. Στή μιά εἰσέρχεται στό δικαστήριο ὁ ὑπόδικος σφαγεύς ἑνός νυκτερινοῦ κέντρου. Καλοντυμένος καί στηριζόμενος στό μπαστούνι του, μέ γραβάτα καί τή ζώνη του. Χωρίς χειροπέδες. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά φωτογραφία τῶν νέων πού συνελήφθησαν κατά τά γεγονότα τοῦ μνημοσύνου. Χωρίς γραβάτες, χωρίς ζῶνες καί μέ χειροπέδες.

Πιθανόν νά ἦταν βέβαιη ἡ ἀδυναμία τοῦ κατηγορουμένου σφαγέως νά δραπετεύση, γιατί ἐστηρίζετο σέ κάποιο μπαστούνι. Ἀλλ' ὅταν συμβαίνη αὐτό, εἶναι θέμα σεβασμοῦ τῶν αἰσθημάτων τῆς κοινῆς γνώμης νά μή προσέρχωνται στό δικαστήριο μέ χειροπέδες οἱ δεκαεπτά νέοι πού κατηγοροῦνται οὐσιαστικά γιά ἕνα πολιτικό ἀδίκημα.

Ὑπάρχει μιά μικρή διαφορά μεταξύ τοῦ νά κάνης φόνο σ' ἕνα Κέντρο καί τοῦ νά ζητωκραυγάζης ὑπέρ τοῦ... Κέντρου. Δέν νομίζετε; Ἄλλωστε, τί εἶναι ἐκεῖνο πού ἐφοβεῖτο ἡ ἀστυνομία στήν κάθε μιά ἀπό τίς δυό περιπτώσεις: Στήν περίπτωση τοῦ σφαγέως, τά χέρια του, ἐνῶ στήν περίπτωση τῶν νέων, ἁπλῶς τό στόμα τους...

★

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Κάποτε ἐπί τέλους πρέπει νά νομοτεθῆ καί νά περιγραφῆ μέ σαφήνεια ὁ ὅρος «ἀντεθνικός», τοῦ ὁποίου τόση κατάχρηση γίνεται στήν Ἑλλάδα, ἰδιαίτερα ἀπό τίς ἀρχές, ὅταν θέλουν νά ἐντάξουν μέσ σ' αὐτήν ὁποιαδήποτε ἀνεπιθύμητη στούς κρατοῦντες πράξη. Κατά τόν ἴδιο τρόπο, ὁρισμό χρειάζεται ἡ λέξη «ἐθνικόφρων», πού ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ κατήντησε νά καλύπτη ἕνα εὐρύ φάσμα ἰδεῶν καί στάσεων, περιλαμβανομένης καί τῆς συνεργασίας μέ τούς Γερμανούς. Καί οἱ δυό ὅροι χρωματίζονται ἀνάλογα μέ τά συμφέροντα τῶν κρατούντων τήν ἐξουσία καί συνδυάζονται μέ οἰκονομικοκοινωνικά συστήματα, ἄσχετα μέ τήν ἔννοια πατρίδα, ἔθνος κλπ.

Αὐτῆς τῆς μορφῆς ἡ ἐθνικοφροσύνη εἶναι πού ὑποσκάπτει τήν ἔννοια τοῦ πατριωτισμοῦ.

Στά πρακτικά τῆς δίκης τῶν δεκαεπτά, ἄν ἀποδίδωνται σωστά, διαβάζω:

«Ἔμειναν ὅμως ἐντός τοῦ νεκροταφείου περίπου 1.500 — 2.000 πού ἄρχισαν νά φωνασκοῦν ἀντεθνικά συνθήματα. Συνεκεντρώθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τά προπύλαια τοῦ νεκροταφείου καί ὡρισμένοι ἀνέβηκαν πάνω σέ αὐτοκίνητα καί ἄρχισαν νά προτρέπουν τό πλῆθος νά κινηθῆ πρός τήν πλατεῖαν Συντάγματος».

Ποιά λοιπόν εἶναι τά ἀντεθνικά συνθήματα; τό «Κάτω ὁ φασισμός;», τά «Ζήτω ἡ Δημοκρατία»; τό «Κάτω ὁ Παπαδόπουλος»; Ἀκόμη καί τό «ἔξω οἱ Ἀμερικάνοι», ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ὀρθότητά του ἤ μή, εἶναι ἔκφραση «ἐθνικῆς» στάσεως, τήν ὁποία πρώτη δίδαξε ἡ Κυβέρνηση σέ στιγμές παροξυσμοῦ ὅταν πρίν ἀπό λίγο καιρό εἶχαν ἐμφανισθῆ ὡρισμένα σύννεφα στίς σχέσεις μας μέ τίς ΗΠΑ ἐξ ἀφορμῆς τῆς βοηθείας. «Ὦ λέξεις, τί ἐγκλήματα διαπράττονται ἐν ὀνόματί σας». (Ἰονέσκο, Ἰάκωβος ἤ ἡ ὑποταγή).

Κάποιος πρέπει νά ξαναγράψη τουλάχιστο τό πολιτικό μας λεξικό!

★

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΩΝ... ΜΗ ΙΚΑΝΩΝ

Διαβάζω στίς ἐφημερίδες ὅτι νέες δυσκολίες ἀνακύπτουν μέ τήν ἀναθεωρημένη κιόλας σύμβαση Ρενώ — Πεζώ γιά ἐπένδυση 7,2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καί παραγωγή 15.000 ὀχημάτων τό χρόνο στήν ἀρχή καί 75.000 μέσα σέ μιά ὀκταετία.

Εἶμαι μέχρι τέλους περίεργος νά δῶ ἄν θά βγῆ πέρα αὐτή ἡ σύμβαση. Εἶναι ἡ πέμπτη στή γραμμή ἀπό τίς μεγάλες συμβάσεις πού ὑπογράφηκαν μετά τήν 21 Ἀπριλίου 1967. Οἱ ἄλλες τέσσαρες, ὅπως εἶναι γνωστό, δέν εὐδοκίμησαν. Λίττον, Ἐγνατία — Μάκ—Ντόναλντ, Ὠνάσης (Ὠμέγα), Βιομηχανία Αὐτοκινήτων Θεσσαλονίκης (Καρακώστας). Θά εἶναι ἡ πέμπτη πιό τυχερή;

Φοβοῦμαι, ἴδια γεύση.

★

ΠΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΘΟΥΜΕ

Γράφουν οἱ ἐφημερίδες σχετικά μέ τίς προοπτικές ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως:

«Ἐπί πλέον, ὁ πρωθυπουργός κ. Μαρκεζίνης, ἐπισκοπῶν τήν ἐσωτερικήν πολιτικήν κατάστασιν θά ἐπιβεβαιώση τήν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ὁδηγήση τήν χώραν εἰς πλήρως φιλελεύθερον κοινοβουλευτικόν καθεστώς δεδομένου ὅτι τοῦτο ἀπετέλεσε καί τόν λόγον καί τόν σκοπόν τῆς ἐκ μέρους του ἀναλήψεως τῆς πρωθυπουργίας. Ἐπ' τοῦ σημείου τούτου διαπιστοῦται ἡ ὕπαρξις ἀπολύτου συμπτώσεως ἀπόψεων μεταξύ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐπιβεβαιουμένη κατά τάς πολυώρους συνεργασίας των, δίς τῆς ἑβδομάδος».

Πλήρης λοιπόν σύμπτωση ἀπόψεων μεταξύ Προέδρου καί Πρωθυπουργοῦ γιά νά ὁδηγηθοῦμε σέ «πλήρως φιλελεύθερο κοινοβουλευτικό καθεστώς». Ὑπολείπεται ἁπλῶς νά καθορισθῆ ἡ ἔννοια τοῦ φιλελευθέρου κοινοβουλευτικοῦ καθεστῶτος. Φαίνεται πώς πρόκειται γιά πολίτευμα, στό ὁποῖο ὁ ρόλος τοῦ πρωθυπουργοῦ συνίσταται στό νά κάνη τόν λαό νά πιστεύη πώς κυβερνᾶ καί ὁ ρόλος τοῦ προέδρου νά κάνη τόν πρωθυπουργό νά πιστεύη πώς πρωθυπουργεύει.

Ἡ σχέση μεταξύ τῶν δύο μοῦ θυμίζει τήν ἐπιστολή πού ἔστειλε ὁ Ἐρρῖκος IV στή σύζυγό του Μαρία τῶν Μεδίκων. «Μοῦ κάνεις ὅ,τι θέλω. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιά νά μέ κυβερνήσης. Ὑπό τόν ὅρο αὐτό, δέν θέλω νά κυβερνιέμαι παρά μόνον ἀπό ἐσένα».

★

Ο Π.Ι.Σ. ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΙΣΜΑΤΑ

Διαβάζω στίς ἐφημερίδες ὅτι οἱ ἀρχαιρεσίες στόν Πανελλήνιο Ἰατρικό Σύλλογο (Π.Ι.Σ.) γιά τήν ἐκλογή διοικητικοῦ συμβουλίου θά διενεργηθοῦν ἐντός ἑξαμήνου.

Ἀλλά γιατί ἐντός ἑξαμήνου καί ὄχι ἀμέσως; Εἶναι ἀνάγκη νά συνεχίζεται τό φροντίο τῶν διωρισμένων στίς ράχες τοῦ Συλλόγου ἐπειδή ὁ ὑφυπουργός Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λέγεται... Σαμαρᾶς;

★

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Κατά τή διάρκεια μιᾶς μακρᾶς καταπονιστικῆς ὁμιλίας τοῦ τότε ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρός τόν συγκεντρούμενο (αὐθορμήτως πάντοτε) πληθυσμό μιᾶς πόλεως, ἐπί τῷ ἔργῳ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 21 Ἀπριλίου, σέ κάθε ἑνότητα τῆς ὁμιλίας γίνεται βραχεῖα διακοπή καί διατυπώνεται ἀπό τόν ἴδιο τόν ὁμιλητή τό ἐρώτημα:

—"Ἔχει κανείς καμμιά ἀπορία; Ἄν ἔχη νά τήν διατυπώση ἐλεύθερα καί ἄφοβα.

Κάποιος τότε ἀπό τό ἀκροατήριο διατυπώνει τήν ἑξῆς ἐρώτηση:

— Τόν Θοδωράκη τί τόν κάνετε;

Σιγή. Καμμιά ἀπάντηση. Ἡ ὁμιλία συνεχίζεται καί ξανά τό ἐρώτημα:

— Ἔχει κανείς καμμιά ἀπορία;

Ἀπό τά βάθη πάλι τό ἴδιο ἐρώτημα.

— Τόν Θοδωράκη τί τόν κάνατε;

Καμμιά ἀπάντηση.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας οἱ ἐρωτήσεις ἐπανελήφθησαν τρεῖς φορές. Μετά τοῦτο σιγή. Ξαναρωτᾶ ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος:

— Ἔχει κανείς καμμιά ἀπορία;

Ὁπότε ἀπό τό βάθος πάλι τῆς αἰθούσης ἀκούεται μιά φωνή:

— Αὐτόν πού ἦταν δίπλα μου καί ρωτοῦσε τί τόν κάνατε;

★

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Θύελλα ἐνθουσιασμοῦ καί βροχή ἐπιστολῶν ἐπιδοκιμασίας προκάλεσε ἡ δήλωση ἀπό τῶν στηλῶν οὐτῶν ὅτι ἡ κυβέρνηση πού θά προκύψη ἀπό τή θέληση τοῦ λαοῦ, ὅταν ἔλθη τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, θά ἀνατρέψη κάθε χαριστική πράξη, θά καταργήση κάθε προσωπική διάταξη καί κάθε εἰδικό νόμο, ἄν ὑπάρχουν, καί θά ὑποχρεώνη ὅλους ὅσοι ἐπωφελήθηκαν ἀπό τυχόν εἰδικά νομοθετήματα νά ἀποδώσουν ὅ,τι πῆραν κατά τίς διατάξεις περί ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ. Πολλοί ἀναγνῶστες μου μοῦ θυμίζουν τήν 59 Συντακτική Πράξη, πού ὥριζε εὐθύς μετά τήν ἀπελευθέρωση ὅτι ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ξαναγυρίζουν στούς βαθμούς καί τίς θέσεις πού εἶχαν τήν προτεραία τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου. Κάτι ἀνάλογο θά πρέπει νά γίνη καί τώρα.

'Ακροατής

ΤΟ ΒΗΜΑ Ἱδρυτής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Α.Ε.
Ἐκδότης: ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ, Ἀναγνωσταπόλου 5
Διευθυντής: ΛΕΩΝ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Σπευσίππου 1
Διεύθυνσις Συντάξεως: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ, Φωκίδος 19 — Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΑΝ-ΟΥΡΣΑΛΗΣ, Μ. ... 2
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ
Ἐργοστάσιον Τυπογραφείου 31, Κάτω Ἡλιούπολις
Τιμή φύλλου: Δραχ. αἱ 3

Συνεχίζεται ἡ ἀποχή στή Γεωπονική

● ΕΚΛΕΙΣΕ ΧΘΕΣ Η ΣΧΟΛΗ

Κλειστή ἔμεινε χθές ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονική Σχολή Ἀθηνῶν, γιά νά μή πραγματοποιηθῆ ἡ συγκέντρωση τῶν φοιτητῶν πού εἶχε ἀναγγελθῆ γιά χθές, ἡ ὁποία τελικά ἔγινε στό προαύλιο τῆς Σχολῆς.

Μέ ἀνακοίνωση τῆς αἱρετῆς ἐπιτροπῆς τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, διαψεύδεται ἀνακοίνωση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἔσπασε ἡ ἀποχή, διαμαρτύρεται γιά τό κλείσιμο τῆς Σχολῆς καί δηλώνει ὅτι οἱ φοιτηταί «θά διαμαρτυρόμαστε καί θά καταγγέλλουμε κάθε ἐνέργεια, πού θά στρέφεται ἐναντίον τοῦ ἀγῶνα μας».

Ἡ ἐπιτροπή διαμαρτύρεται ἐπίσης, ἐπειδή οἱ ἐξετάσεις τῆς γ΄ περιόδου θά ἀρχίσουν σέ τρεῖς μέρες, ἐνῶ συνεχίζεται ἡ ἀποχή τῶν φοιτητῶν καί ἀνακοινώνει τήν ἀπόφασή τους νά συνεχισθῆ ἀποχή, ἕως ὅτου δοθῆ ὑπεύθυνη καί συγκεκριμένη ἀπάντηση στά αἰτήματά τους.

Ἡ ἀνακοίνωση καταλήγει:

«Οἱ σπουδές μας εἶναι δύσκολες. Ἀπέχοντας ἀπό τά μαθήματα, ξέρουμε ὅτι τίς κάνουμε δυσκολώτερες, πώς ἀνοίγουμε μιά πληγή, πού θά'ναι τρομερά δύσκολο νά κλείση. Ὅμως ἡ σκέψη, καθώς ὅλοι οἱ κόποι μας παραγνωρίζονται καί ἡ προσφορά μας ἀμφισβητεῖται, μᾶς σπρώχνει νά τραβήξουμε μπροστά, ν' ἀγωνιστοῦμε μ' ὅλες μας τίς δυνάμεις γιά ν' ἀποκτήσουμε τή θέση πού μᾶς ἀνήκει μέσα στόν ἑλληνικό παραγωγικό χῶρο».

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Συγκέντρωση θά πραγματοποιήσουν τήν προσεχῆ Τρίτη 13 Νοεμβρίου, 11.30, στήν Σχολή τους, οἱ φοιτηταί τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς. Θέματα συζητήσεως θά εἶναι ἡ κριτική τῶν νέων μέτρων, ἡ ἐκπροσώπηση τῶν φοιτητῶν καί τά προβλήματά τους.

ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Παραιτήθηκε τό συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς ἐπειδή, σύμφωνα μέ ἀνακοίνωσή του, ἀντιτίθεται στά πρόσφατα μέτρα ἐπειδή ἀναπίθεται στούς ἀριστούχους ἡ διενέργεια ἐκλογῶν, ἀντίθεται πρός τίς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

γράφος δικαιοῦται, πιστεύω, νά κριθεῖ μέ τά ἴδια μέτρα μέ τά ὁποῖα κρίνουμε τό «Ὁ Χριστός ξανασταυρώνεται» καί τό «Ὁ τελευταῖος πειρασμός» τοῦ Καζαντζάκη.

Ἀπό τήν ἄποψη ἑνός ὀρθόδοξου πιστοῦ, ὑποθέτω, τό κριτήριο γιά παρόμοιες καλλιτεχνικές ἀποπείρες βρίσκεται ξεκάθαρα διατυπωμένο στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο (καθώς καί σέ ἕνα παράλληλο χωρίο τοῦ κατά Λουκᾶν):

Οὐδέ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δέ μή γε, ρήγνυνται οἱ ἀσκοί, καί ὁ οἶνος ἐκχεῖται καί οἱ ἀσκοί ἀπόλλυνται. Ἀλλά βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς, καί ἀμφότεροι συντηροῦνται.

★

Ἡ «πέμπτη λύση» — ἤ ὁ πειρασμός τοῦ Νέου Εὐαγγελιστῆ — εἶναι παλαιά ὑπόθεση. Στούς νεότερους χρόνους, ἡ πρωιμότερη ἔκφραση τούτης τῆς στάσης, ἀπό ὅσο γνωρίζω, βρίσκεται ἀναπάντεχα στόν εὐσεβέστατο Σατωβριάνδο:

Ἀπό στιγμή σέ στιγμή θά γεννηθεῖ ἕνα νέο Εὐαγγέλιο πολύ ἀνώτερο ἀπό τούς κοινούς τόπους τῆς συμβατικῆς αὐτῆς σοφίας πού σταματᾶ τήν πρόοδο τοῦ ἀνθρώπινου γένους καί τήν ἀποκατάσταση τούτου τοῦ φτωχοῦ κορμιοῦ, τοῦ τόσο συκοφαντημένου ἀπό τήν ψυχή. Ὅταν οἱ γυναῖκες θά τρέχουν στούς δρόμους· ὅταν θά ἀρκεῖ, γιά νά παντρευθεῖ κανείς, νά ἀνοίξει τό παράθυρο καί νά φωνάξει τόν Θεό στόν γάμο ὡς κουμπάρο, παπά καί καλεσμένον — τότε κάθε περίσκεψη θά ἔχει καταστραφεῖ· παντοῦ θά ἔχουμε παντρειές, καί θά ἀνυψωθοῦμε, σάν τά περιστέρια, στό ἀνάστημα τῆς φύσης.

Τυπικά ρομαντικό ὅραμα, συγκινητικό στήν ἀφέλειά του, πού φαντάζομαι βρίσκει ἄμεση ὅσο καί ἀνυποψίαστην ἀπήχηση σέ μιά μεγάλη μερίδα σημερινῶν νέων — ὄχι ἀναγκαστικά μόνο σέ ὅσους ἀγάλλονται στό θέαμα καί τό ἄκουσμα τοῦ «Γκόντσπελλ» ἤ τοῦ (ἠχητικά πάντως πολύ ζωτικότερου) «Ἰησοῦς Χριστός Σοῦπερσταρ». Ὅραμα, ὁπωσδήποτε, πού οἱ ἀντικατοπτρισμοί του, μέ ὅλες τίς συνακόλουθες διαθλάσεις καί παραμορφώσεις, θά μποροῦσαν ὠφέλιμα νά ἀναζητηθοῦν στήν σκέψη καί στήν τέχνη ὁλόκληρης τῆς μεταρομαντικῆς ἐποχῆς — στήν ὁποία, καθώς πολλοί τό ὑποστηρίζουν, ἐξακολουθοῦμε νά ἀνήκουμε.

Ἀπό τήν δική μας λογοτεχνία, ἤδη μνημόνευσα τόν Καζαντζάκη. Πέρα ἀπό τόν ἀτομικό του ψυχισμό, πού τόν ἔσπρωχνε νά ἀντιμετρηθεῖ (δημιουργώντας εἴτε μεταφράζοντας) μέ ὅλους τούς «πατέρες» τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πνεύματος, δίκαιο εἶναι νά ἀναλογιστοῦμε πώς ἀνῆκε σέ μιά λογοτεχνική γενιά πού ἐπηρεάστηκε βαθιά τόσο ἀπό τόν «ἀντίχριστο» Νίτσε ὅσο καί ἀπό τήν ἀναζωπύρωση τῆς θρησκευόμενης λογοτεχνίας στήν Δύση. Ἡ «Ἀσκητική» του (μέ τόν χαρακτηριστικό ὑπότιτλο «Salvatores Dei», δηλ. Σωτῆρες Θεοῦ — ἤ, κατά τήν σαρκαστική διατύπωση τοῦ Καρυωτάκη, «Σωτῆρες τοῦ Σωτῆρος»), εἶναι ἁπλῶς τό πιό εὔγλωττο παράδειγμα μιᾶς διάχυτης ροπῆς.

Ἀνάγκη νά προσθέσω, πώς ἡ ροπή αὐτή, ἄν συνδυαστεῖ μέ ἕναν ἐνδιάθετο μεσσιανισμό καί πρόσφορες ἱστορικές συνθῆκες μπορεῖ νά λάβει ἀπρόσμενες διαστάσεις. Ἀπό τό Νέο Εὐαγγέλιο στήν Νέα Θρησκεία, καί ἀπό ἐκεῖ στήν Νέα Τάξη τοῦ Κόσμου, ἡ ἀπόσταση κάποτε εἶναι μηδαμινή. Ἄς θυμηθοῦμε πώς ἡ ἴδια «Ἀσκητική» πρωτοφανερώθηκε στά 1927 μέ διεθνεῖς ἀξιώσεις «μετακομμουνιστικοῦ Πιστεύω». Καί πνευματικά, τουλάχιστον, δέν ἦταν διόλου κατώτερο κείμενο ἀπό κάποιες πολιτικοθρησκευτικές συνόψεις μέ τίτλους ὅπως «Ὁ Ἀγώνας μου» ἤ «Τό κόκκινο βιβλιαράκι» ἤ ἀκόμα «Τό Πιστεύω μας»...

Λιγότερο διερευνημένη, ἀγκαλιά καί ἐξίσου χαρακτηριστική, εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Ἄγγελου Σικελιανοῦ. Θά περιοριστῶ ἐδῶ σέ μιά μονάχα ἄποψή της — νύξεις μᾶλλον γιά μιά πιό ὑπεύθυνη διαπραγμάτευση — πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τό σημερινό μας θέμα. Στήν μεγαλεπήβολη ποιητική του σύνθεση, τό «Πάσχα τῶν Ἑλλήνων», πού ἔμεινε ἀνολοκλήρωτη, ὁ Σικελιανός ἐπιχείρησε νά μᾶς δώσει τό δικό του «Πέμπτο Εὐαγγέλιο» (ὅπως ρητά τιτλοφορεῖται τό τέταρτο μέρος τῆς σύνθεσης). Ἀντιγράφω τίς κύριες περικοπές ἑνός πεζοῦ προεισαγωγικοῦ σημειώματος, ὅπου ὁ τότε τριανταριάχρονος ποιητής συνοψίζει τίς προθέσεις του:

Ἀφοῦ, στά πλάγια τοῦ Ἑλικώνα, ἀκούσει ὁ Ποιητής τίς Μυστικές Ἑλληνικές φωνές (...) κ' ἐνῶ «σάν ὁ Ἡγεσίας, ἀθλητής, ἱερέας καί προφήτης» ἀνεβαίνει τό βουνό ὁλοένα, ἀκούει ξάφνου μιά μικρή καμπάνα πού καλεῖ σέ μακρινό χωριό, θαρρεῖ, γιά τούς Χαιρετισμούς τῆς Μάνας Θεοῦ (...)

Ἔτσι στή γλυκύτατη ὥρα, μπρος στόν Ἑνιαῖο Νόμο τοῦ Ἔρωτα φανερωμένο, τό «Πιστεύω», στήν κορφή πού «παντελής καί μεμυημένος» ὀργιάζει ὁ νοῦς (...), χύνεται σάν Ὕμνος νικητήριος κι ὁ πεσμένος στά σκοτάδια Μῦθος τοῦ Ἰησοῦ, φωνάζει ὡς τό πουλί πόχει πέσει ἀπ' τή φωλιά.

Τότε ξεχειλίζει στήν καρδιά του τό Ἔλεος, ἀδελφός τοῦ Ἄθλου. Καί, σηκώνοντας τό Μύθο, παίρνει πάλι τόν ἀνήφορο τοῦ θείου βουνοῦ, γιά νά τόν ἀνεβάσει στήν κορφή (...)

Τότε ἀρχίζει νά διηγεῖται στούς ἀνθρώπους τό Εὐαγγέλιο — μέρος τοῦ ἔργου — στούς ξωμάχους καί στούς λιγοστούς (γιατί δέν εἶναι ἡ Τέχνη γιά τό «διαβασμένον ὄχλο», ἀλλά γιά τούς Λίγους καί γιά τή Φυλή, γιά τή Φιλία καί γιά τήν Ἀνθρωπότητα), ἱστορίζοντας ὅσο μπορεῖ «ἁπλά, ἄτρεμα καί εὐδαίμονα» τά πρόσωπα πού αἰῶνες ἦταν καί εἶναι ὁ μυστικός καθρέφτης τῶν ψυχῶν.

Τό «Πάσχα τῶν Ἑλλήνων», ὅπως σημείωσα ἤδη, δέν ὁλοκληρώθηκε ποτέ. Καθώς μᾶς πληροφορεῖ ὁ πιό ἀφοσιωμένος μελετητής τοῦ Σικελιανοῦ, Θεόδωρος Ξύδης, «σχεδίαζε ὁ ποιητής κάποια τμήματα γιά τή διδαχή τοῦ Χριστοῦ στή Γαλιλαία, γιά τήν ἐπί τοῦ Ὄρους ὁμιλία, γιά τά θαύματα, γιά τό Πάθος καί τή Σταύρωση. Θ' ἀκολουθοῦσε τό σχετικό μέ τήν Ἀνάσταση, κι ἀπό ἐκεῖ τό ποίημα θά ἔκανε τή μετάβασή του πρός τόν παγκόσμιο μυθικό κύκλο».

Ἀλλά γιατί ἔμεινε ἀνολοκλήρωτο τό ἔργο αὐτό, μολονότι ἀρχινισμένο τουλάχιστο στά 1919; Μιά ἔμμεση ἀπάντηση, πιστεύω, μᾶς παρέχεται ἀπό τόν κ. Ξύδη, ὅταν παρατηρεῖ πώς στά τελειωμένα κομμάτια τά σχετικά μέ τόν Χριστό ὁ ποιητής βασίστηκε κυρίως στά Ἀπόκρυφα, καί ἰδίως στό Πρωτευαγγέλιο τοῦ Ἰακώβου. Νομίζω, δηλαδή, ὅτι τό καλλιτεχνικό καί πνευματικό του ἔνστικτο τόν ὁδήγησε νά ἀποφύγει τήν ποιητικήν ἀνάπλαση τῶν κανονικῶν Εὐαγγελίων, καί μάλιστα στά πιό καίρια σημεῖα.

Ὡστόσο, τήν πιό ἄμεση καί αὐθεντικήν ἀπάντηση μᾶς τήν ἔχει δώσει ὁ ἴδιος ὁ Σικελιανός, τό 1942, στόν Πρόλογο τοῦ «Λυρικοῦ Βίου»:

Ἀλλά ἡ συμπλήρωση μιᾶς γιγαντιαίας κοσμικῆς μορφῆς, καθώς ἐκείνη τοῦ Χριστοῦ, ὄχι «κατά σάρκα» ἀλλά «δυνάμει», δέν εἶναι ἔργο μόνο ἑνός Ποιητῆ, ἀλλά καί ἔργο ὁλόκληρης τῆς Ἱστορίας.

Καί ἡ Ἱστορία, ἀκριβῶς κατά τά χρόνια πού ἔγραφα τό «Πάσχα τῶν Ἑλλήνων», κι ὅπως βρίσκονταν στήν κυοφορία μιᾶς συνολικῆς μεταμορφωτικῆς ἀπόδοσής της, μ' ἔκαμε ὥστε, πρός τά μέσα τοῦ Ἔργου, νά στραφῶ πρός τά βαθιά καί ὄχι ὁλότελα ἀπροσδόκητα διδάγματά της, μέ σκοπό νά συνεχίσω, ἄν μοῦ χρειάζονταν, ἀργότερα τήν προσπάθειά μου, ἔχοντας στή σκέψη μου τά λόγια τοῦ Angelus Silesius: «Ὁ ὁλοκληρωτικός Χριστός δέν φάνηκε στήν γῆν ἀκόμα. Ἡ θεϊκά ἀνθρώπινη εἰκόνα του ἔχει ἀνάγκη ἀκόμα νά συμπληρωθεῖ».

Ἄν συλλογιστοῦμε καλά τήν ἀπάντηση τοῦ ποιητή, μέσα σέ ὅλα της τά λεκτικά καί ἱστορικά συμφραζόμενα, δέν ἀποκλείεται νά φτάσουμε στό συμπέρασμα πώς τελικά ὄχι μόνο κατόρθωσε νά γλυτώσει ἀπό τόν ἀριστοκρατικό πειρασμό τοῦ Νέου Εὐαγγελιστῆ, μά καί πώς ἡ βαθύτερη ὁλοκλήρωση τοῦ «Πάσχα τῶν Ἑλλήνων» πραγματοποιήθηκε ὄντως «ἀργότερα», στήν ὀργανική της ὥρα, σέ τρία κυρίως ἔργα τῆς ὄψιμης ἀκμῆς του: στά κατοχικό ποίημα «Ἄγραφον» καί στίς μετακατοχικές τραγωδίες «Ὁ Χριστός στή Ρώμη» καί «Χριστός Λυόμενος» (γνωστότερη ὡς «Ὁ θάνατος τοῦ Διγενῆ»)

Γ. Π. ΣΑΒΒΙΔΗΣ

ΚΛΟΠΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΕΚΛΑΠΗ FIAT 124 SPESIAL T 1600 4 (τεσσάρων) θυρῶν χρώματος πρασίνου καί ἀριθ. κυκλ. ΒΚ 3695 ἔξωθεν Γυθείου 4 Ἀμπελόκηποι τήν 7.11.73 ἡμέραν Τετάρτην. Παρακαλεῖται ὁ εὑρών ὅπως τηλεφωνήση εἰς 786.300 ἤ 525.865 καί ἀμειφθήσεται.

«Στήν ἄκρη γιατί μαχαιρώνω» φώναζε ὁ Νῖκος Κοεμτζῆς γιά νά ἀνοίξη δρόμο νά φύγη

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ

Μέ τήν ἐξέταση μαρτύρων τῆς κατηγορίας, συνεχίσθηκε χθές τό πρωΐ στό Κακουργιοδικεῖο γιά δεύτερη μέρα, ἡ δίκη τῶν ἀδελφῶν Κοεμτζῆ καί τοῦ Θ. Καραμάνη γιά τή σφαγή στό κέντρο «Νεράϊδα τῆς Ἀθήνας».

Ἐνδιαφέρον παρουσίασαν οἱ καταθέσεις τοῦ σερβιτόρου Νικ. Λιόντου, τῆς Ἀναστασίας Ἀρτσάνου, τῆς Σοφίας Καρατσῆ, 19 χρονῶν, πού ἦταν στήν συντροφιά τῶν κατηγορουμένων.

● «Μᾶς σφάζουν, ἀνοίξετε δρόμο νά φύγουμε, φώναζε ὁ Νῖκος Κοεμτζῆς κρατώντας τό μαχαίρι, πού ἔσταζε ἀκόμη αἷμα, στό ἀριστερό του χέρι, τρέχοντας πρός τήν ἔξοδο. Ὁ κόσμος ἄνοιξε δρόμο στόν Κοεμτζῆ πού ἐξαφανίσθηκε ἀφήνοντας πίσω του τρεῖς νεκρούς καί ἑπτά τραυματίες», κατέθεσε ὁ Λιόντος.

● Ἡ Ἀρτσάνου εἶδε ἀκριβῶς στήν ἔξοδο τοῦ κέντρου τόν Ν. Κοεμτζῆ. Ἡ πόρτα εἶχε φρακάρει — κατέθεσε — καί γιά ν' ἀνοίξη πιό εὔκολα ὁ Κοεμτζῆς φώναξε:

«Στήν ἄκρη γιατί μαχαιρώνω».

● Ἡ Σοφία Καρατσῆ εἶπε ὅτι τό ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς σφαγῆς ὁ Νῖκος Κοεμτζῆς χωρίς αἰτία τήν κτύπησε στό πρόσωπο. Ἐκείνη, παρά τό χαστοῦκι δέχτηκε νά τόν ἀκολουθήση στή βραδινή του ἔξοδο καί γιά νά τόν εὐχαριστήση μάλιστα, χόρεψε πάνω στό τραπέζι ἕνα τσιφτετέλι.

Κατέθεσε ἐπίσης ὅτι σέ κάποια στιγμή, οἱ ἀδελφοί Κοεμτζῆ καί ὁ Καραμάνης ἔσκυψαν, κάτι εἶπαν μεταξύ τους καί μετά ἔδιωξαν τίς γυναῖκες ἀπό τό κέντρο.

Στίς ἐπίμονες ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου καί τῆς ὑπερασπίσεως ἀρνήθηκε νά ἀπαντήση ἄν ἦταν ἐρωμένη τοῦ Κοεμτζῆ. Παραδέχθηκε ὅμως ὅτι ἐκεῖνο τό βράδυ εἶχε σκοπό νά κοιμηθῆ στό σπίτι του.

Εἰδικώτερα, ἡ Καρατσῆ πού κάποια στιγμή τῆς διαδικασίας ξέσπασε σέ λυγμούς κατέθεσε:

● Γνώριζα τήν ἀρραβωνιαστικιά τοῦ Θωμᾶ καί πῆγα στό σπίτι του. Ἐκεῖ ἔμενε καί ὁ Νῖκος Κοεμτζῆς. Μέ παρεκάλεσαν νά μείνω γιά νά διασκεδάσουμε τό βράδυ. Δέχτηκα, ἀλλά σέ κάποια στιγμή παρεξηγήθηκα μέ τόν Νῖκο, μοῦ ἔδωσε ἕνα χαστοῦκι καί ἔφυγε. Μαζί του ἔφυγε καί ὁ Θωμᾶς. Ὅταν ἐπανῆλθαν μοῦ ζήτησε συγγνώμη. Εἶχα σκοπό νά φύγω ἀλλά ἡ ἀρραβωνιαστικιά τοῦ Θωμᾶ μέ παρακάλεσε νά μείνω γιατί ἄν ἔφευγα θά τήν ἔδιωχνε καί αὐτήν ὁ Θωμᾶς.

Τσίπουρο ἤ ἄλλο ποτό δέν εἶδα νά πίνη ἐκεῖνο τό ἀπόγευμα ὁ Ν. Κοεμτζῆς.

Ἡ Καρατσῆ εἶπε ἀκόμη ὅτι ἐπήγαν γιά νά χορέψουν σέ μιά ντισκοτέκ στή λεωφόρο Συγγροῦ, ἀλλά ἐπειδή οἱ ἄνδρες δέν χόρευαν ἔφυγαν μετά ἀπό μιά ὥρα.

Ὅταν φθάσαμε στήν «Νεράϊδα τῆς Ἀθήνας», συνέχισε, παραγγείλαμε ἕνα μπουκάλι οὐΐσκυ καί μερικές κόκα—κόλες. Ὁ Δημοσθένης ζήτησε δυό τραγούδια: Τό «Ὁ Χάσος βγῆκε παγανιά» καί τό «Βεργούλες», ἀλλά ὁ τραγουδιστής δέ τά ἤξερε.

Τότε ἔσκυψαν οἱ τρεῖς ἄνδρες στό τραπέζι, κάτι εἶπαν καί μετά ὁ Δημοσθένης ἔβγαλε 5 δραχμές καί τίς ἔδωσε στή γυναῖκα του καί ὁ Θωμᾶς 100 καί τίς ἔδωσε στήν ἀρραβωνιαστικιά του καί μᾶς εἶπαν νά φύγουμε. Καί οἱ τρεῖς φύγαμε, ἀλλά ἐγώ ρώτησα τίς ἄλλες: «Γιατί ἀφήσατε τούς ἄνδρες σας;». «Θά θέλουν νά βροῦν καλύτερες ἀπό μᾶς», ἀπάντησαν. Φθάσαμε στήν ὁδό Μενάνδρου καί μετά ἀπό μισή ὥρα ἄνοιξε ἡ πόρτα καί μπῆκε ὁ Νῖκος. Ἦταν ἀνήσυχος καί φοροῦσε τό σακκάκι του.

— Τί συμβαίνει; τόν ρώτησα.

— Μήν ἀνησυχεῖς, δέν ἔγινε τίποτε.

Ξαφνικά ἀκούστηκαν φωνές στόν δρόμο: «Νῖκο ἄνοιξε», φώναζε ὁ Δημοσθένης.

Ἔτρεξε, τοῦ ἄνοιξε καί μπῆκε ὁ Δημοσθένης. Τό «ζιβάγκο» του ἦταν γεμάτο αἷμα. Ματωμένα ἦταν καί τά χέρια του. Ἔβγαλε τό «ζιβάγκο» καί μοῦ εἶπε νά πάω νά τό πλύνω.

— Γιατί νά τό πλύνω; τόν ρώτησα.

— Γιατί ἀργότερα θά εἶναι ἀργά, μοῦ ἀπάντησε.

Ἐγώ τό πέταξα στό μπάνιο.

Ὁ Νῖκος ἔβγαλε ἀπό τήν κάλτσα του μιά θήκη μαχαιριοῦ καί ἔπειτα τράβηξε τό μαχαίρι πού εἶχε στήν μέση του. Πῆγε στήν κουζίνα καί ἀφοῦ τό ἔπλυνε τό ἔβαλε στή θήκη. Ἀμέσως μετά, ἔβγαλε τήν ἄσπρη μπλούζα του καί ἔβαλε μιά μαύρη. Ὁ Δημοσθένης εἶπε στήν γυναῖκα του νά φύγουν. Ὁ Νῖκος κατέβασε μιά βαλίτσα καί ἔβαλε μέσα μερικά πράγματα καί ἔφυγαν.

Φεύγοντας τούς ρωτήσαμε:

«Ποῦ εἶναι ὁ Θωμᾶς;».

«Ἄν εἶναι καρδιά θά πιάστηκε», ἀπάντησαν καί οἱ δυό καί ἔφυγαν.

Κουρασμένες καί στενοχωρημένες ὅπως εἴμαστε πέσαμε νά κοιμηθοῦμε. Τό πρωΐ μᾶς ξύπνησε ἡ ἀστυνομία καί μᾶς πῆγε γιά ἀνάκριση.

ΠΡ.: Σέ εἶχε φιλενάδα ὁ Νῖκος;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

ΠΡ.: Σοῦ ἔκανε καμμιά χειρονομία στό κέντρο;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

Ἀπαντώντας σέ συνέχεια σέ ἐρωτήσεις τοῦ εἰσαγγελέως κ. Πολυχρονοπούλου ἡ μάρτυς εἶπε ὅτι δέν εἶχε δημιουργηθῆ κανένα ἐπεισόδιο μεταξύ αὐτῆς καί τοῦ Νίκου Κοεμτζῆ πού νά δικαιολογῆ τή διαταγή νά φύγουν οἱ γυναῖκες ἀπό τό κέντρο.

ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ (ὑπερ.): Εἴπατε ὅτι ἡ συμπεριφορά σας ἦταν ἄψογη. Φορούσατε ἐκείνη τήν ἡμέρα ἕνα προκλητικό μίνι καί χωρίς νά ρωτήσετε κανένα σηκωθήκατε καί χορέψατε τσιφτετέλι στό τραπέζι;

ΜΑΡΤ.: ...

ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ: Χορέψατε ναί ἤ ὄχι;

ΜΑΡΤ.: Χόρεψα, ἀλλά μοῦ τό ζήτησε ὁ Νῖκος.

Στό σημεῖο αὐτό ἡ μάρτυς ξεσπᾶ σέ λυγμούς καί ὁ πρόεδρος κ. Ποταμιάνος τῆς λέει. Ἀφῆστε τά δάκρυα, δέν ὠφελοῦν. Ἀντιμετωπίζουν τόσο βαριές κατηγορίες πού δέν εἶναι γιά δάκρυα.

ΚΟΕΜΤΖΗΣ: Ὅταν ἦρθες ἐκεῖνο τό ἀπόγευμα στό σπίτι πῆγες στό μπαλκόνι καί ἔκανες κόρτε μέ ἄνδρες πού βρίσκονταν στήν ἀπέναντι πολυκατοικία. Σοῦ εἶπα νά σταματήσης, ἀλλά συνέχισες καί ἔτσι ἀναγκάστηκα νά σοῦ δώσω ἕνα χαστούκι.

ΜΑΡΤ.: Δέν εἶναι ἔτσι.

ΚΟΕΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στό κέντρο τῆς πρόσφερα ἕνα τσιγάρο. Φωτιά δέν εἶχα. Ἐκείνη ἄναψε ἕνα σπίρτο τό πλησίασε στό τσιγάρο μου καί ἐνῶ πῆγα νά ἀνάψω τό τράβηξε γελώντας. Τεντωμένα ὅπως ἦταν τά νεῦρα μου ἀπό τό ἀπόγευμα, εἶπα στό Θωμᾶ νά φύγουν οἱ γυναῖκες. Αὐτό ἦταν ὅλο.

ΜΑΡΤ.: Δέν ἔκανα κάτι τέτοιο.

ΝΟΜΙΚΟΣ (ὑπερ.): Εἶσθε παντρεμένη;

ΜΑΡΤ.: ...

ΝΟΜΙΚΟΣ: Ἐπαναλαμβάνω. Εἶσθε παντρεμένη;

ΜΑΡΤ.: Ἔχω χωρίσει.

ΣΥΝ.: Κατηγορήθηκες γιά μοιχεία;

ΜΑΡΤ.:

ΣΥΝ.: Σοῦ εἶπε ἐκεῖνο τό ἀπόγευμα ὁ Θωμᾶς, Σοφία μή ξανακάνης ἐπεισόδιο γιατί ὁ Νῖκος μπορεῖ νά κάνη καμμιά τρέλλα;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

ΣΥΝ.: Μά τό λέτε τήν ἑπομένη στήν κατάθεσή σας.

ΜΑΡΤ.: Δέν θυμᾶμαι.

ΣΥΝ.: Εἶπε ὁ Νῖκος νά φύγετε ἀπό τήν ντισκοτέκ γιατί ἦταν ζαλισμένος;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

ΣΥΝ.: Μά κι' αὐτό τό λέτε.

Ν. ΚΟΕΜΤΖΗΣ: Ὅταν ἦρθα ἐκεῖνο τό ἀπόγευμα ἀπό τή δουλειά μου, ζήτησα νά πιῶ ἕνα τσίπουρο γιατί δέν μποροῦσα νά κοιμηθῶ;

ΜΑΡΤ.: Ὄχι.

Ἄλλοι μάρτυρες

Μεταξύ τῶν τραυματισθέντων ἐκεῖνο τό βράδυ ἦταν καί ὁ Θ. Σύριος, ὁ ὁποῖος κατέθεσε, ὅτι μόλις ἄρχισε ἡ φασαρία, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κέντρου ἔτρεξε καί ἔπιασε τόν Δημοσθένη. Ἔτρεξε καί αὐτός νά τόν βοηθήση. Ἅρπαξε τόν Δημ. Κοεμτζῆ καί τόν ἔσυρε μέχρι τήν κουζίνα, ἐνῶ ἐκεῖνος οὔρλιαζε.

Κάποια στιγμή, κάποιος τοῦ εἶπε ὅτι ἔχει κτυπηθῆ στήν πλάτη. Ἔβγαλε τό σακκάκι του, τό ὁποῖο ἦταν γεμάτο αἷμα.

Ὁ μάρτυρας ρωτήθηκε πολλές φορές ἀπό τούς παράγοντες τῆς δίκης, ἀλλά δέν μποροῦσε νά πῆ πότε ἀκριβῶς κτυπήθηκε. Πολύ ἀργότερα ἄρχισε νά αἰσθάνεται πόνους.

Ἀπαντώντας σέ ἐρωτήσεις τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Καραμάνη, εἶπε πώς τόν ἄκουσε νά λέη: «Μέ κτύπησε ὁ καλύτερός μου φίλος».

Ἡ Μάρθα Κρατημένου, ὑπάλληλος τοῦ κέντρου κατέθεσε μεταξύ ἄλλων ὅτι κάποια στιγμή περνοῦσε ἀπό τό τραπέζι τῆς παρέας τοῦ Κοεμτζῆ καί ἄκουσε τόν Καραμάνη νά φωνάζη: «Ἄν δέν πῆτε δικά μας τραγούδια θά σᾶς σφάξουμε ὅλους ἀπόψε». Τρομοκρατήθηκα — συνέχισε — καί ἔτρεξα καί τό εἶπα στόν προϊστάμενό μου».

Ὁ σερβιτόρος Ν. Λιόντος κατέθεσε ἐκτός τῶν ἄλλων ὅτι εἶδε ξαφνικά τόν Ν. Κοεμτζῆ νά ὁρμᾶ στήν πίστα. Λίγα δευτερόλεπτα μετά, ἕνα ἄτομο ἔπεφτε στό πάτωμα, ἐνῶ ἀπό τόν λαιμό του ἔβγαινε πίδακας τό αἷμα. Ἦταν ὁ ὑπενωματάρχης Χριστοδουλάκης. Ἀμέσως ἄκουσε κάποιον ἄλλον νά φωνάζη: «Μᾶς σφάζουν». Ξαφνικά, συνέχισε ὁ μάρτυς, βλέπω τόν Κοεμτζῆ μέ τό μαχαίρι νά ἔρχεται πρός τό μέρος μου. Τοῦ πέταξα μπροστά ἕνα τραπέζι καί συγχρόνως φώναξα στόν Τόλη νά προσέξη. Δέν πρόλαβε γιατί δέχτηκε μιά μαχαιριά στήν πλάτη. Κρατώντας τό μαχαίρι ὁ Κοεμτζῆς φώναζε, ἐνῶ ἔτρεχε πρός τήν πόρτα: «Μᾶς σφάζουν ἀνοίξετε διάδρομο».

Ὁ μάρτυρας Παπαζῆκος, κατέθεσε ὅτι ἔχει ἕνα κατάστημα πού μεταξύ ἄλλων πουλάει καί μαχαίρια. Εἴκοσι μέρες νωρίτερα ὁ Κοεμτζῆς πῆγε καί πῆρε ἕνα μαχαίρι χωρίς νά τό πληρώση. Ὅταν τήν ἑπομένη τοῦ ζήτησε νά τό πληρώση ἐκεῖνος ἀρνήθηκε καί ἔτσι δέν τόν ἐνόχλησε ἄλλη φορά.

Στό τέλος τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρα, σηκώθηκε ὁ Κοεμτζῆς καί εἶπε ὅτι πῆγε στό κατάστημα, πῆρε τό μαχαίρι, ἀλλά δέν τό πλήρωσε ἀμέσως. Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι τό ἔκλεψε, ὅπως εἶπε.

Ὁ ἑπόμενος μάρτυρας Ἰω. Ποσίχης, εἶπε ὅτι ὁ Κοεμτζῆς, πῆγε στό κατάστημά του καί τοῦ ζήτησε νά τοῦ τροχίση τό μαχαίρι. Τόν ρώτησε τί θά τό κάνη καί ἐκεῖνος ἀπάντησε ὅτι τό θέλει γιά κυνήγι.

Κατέθεσαν ἐπίσης οἱ Ἰωακείμ Μπούρας, Χριστίνα Μπισμπίκου, Ἀναστασία Ἀρτσάνου, Ι. Χασάπης, Διον. Δεδόπουλος, Λεμονιά Μπούρα καί Παναγιώτης Μπουσδοῦκος, θαμῶνες τοῦ κέντρου οἱ ὁποῖοι ἐξέθεσαν τά γεγονότα πού διεδραματίσθηκαν.

Ἡ ἀπογευματινή συνεδρίαση

Κατά τήν ἀπογευματινή συνεδρίαση πρώτη ἐξετάσθηκε ἡ Σοφία Κοεμτζῆ, 21 χρονῶν, σύζυγος τοῦ Δημοσθένη καί μητέρα τριῶν παιδιῶν.

Ἡ Κοεμτζῆ ἀναφέρθηκε στή γνωστή διαδρομή τῆς παρέας ὡς τή «Νεράϊδα τῆς Ἀθήνας» καί μίλησε γιά τόν ἐκνευρισμό πού προκάλεσε στόν Νῖκο ἡ Σόφη.

«Τῆς πρόσφερε τσιγάρο — εἶπε — καί δέν τό ἔπαιρνε. Ἄναψε ἀπό τά δικά της καί ὅταν τῆς πρόσφερε φωτιά ἐκείνη ἔσβησε τό σπίρτο καί ἄναψε μέ τόν ἀναπτῆρα της. Ἐκείνη ἀκριβῶς τή στιγμή ὁ Νῖκος ἐξεδήλωσε τήν ἐπιθυμία «νά φύγουνε οἱ γυναῖκες». Φύγαμε. Ἀργότερα ὁ Νῖκος ἦλθε στό σπίτι καί ἄρχισε νά ρίχνη βιαστικά τά ροῦχα του σέ μιά βαλίτσα».

Ἀπαντώντας σέ διάφορες ἐρωτήσεις ἡ Κοεμτζῆ εἶπε:

«Παντρευτήκαμε ἀπό αἴσθημα. Οἱ γονεῖς μου στήν ἀρχή δέν τόν θέλανε γιατί ἤθελαν νά μέ δώσουν σέ ἄλλον. Τά τελευταῖα χρόνια ἔβγαζε γύρω στίς 1.300 δρχ. τήν ἑβδομάδα».

ΕΙΣ.: Καί μέ αὐτά τά χρήματα γλεντούσατε τόσο συχνά στά κέντρα;

ΠΡ.: Μήπως γνωρίζετε ἄν ὁ σύζυγός σας κάπνιζε χασίς ἤ ὁ Νῖκος.

Μ.: Δέν ξέρω. Αὐτό πού γνωρίζω εἶναι ὅτι ὁ ἄνδρας μου ἦταν καλός καί νοικοκύρης καί ἄφηνε ὅλα τά λεφτά του γιά τό σπίτι.

Στό σημεῖο αὐτό ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διέκοψε τήν Κοεμτζῆ καί τῆς συνέστησε νά τερματίση τήν κατάθεσή της, γιατί λόγω προσφάτου τοκετοῦ της (γέννησε πρό 25 ἡμερῶν) δέν ἦταν δυνατόν νά σταθῆ ὄρθια.

Ἀκολούθως κατέθεσε ὁ ἀστυνόμος κ. Παν. Δρανάς, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Στίς 26 Φεβρουαρίου ὁ Νικ. Κοεμτζῆς ἐκρύπτετο σέ ἕνα σπίτι στό Δαφνί. Στίς 4.30 τῆς ἰδίας ἡμέρας ἔβγαινε ἀπό τό σπίτι. Μᾶς ἀντελήφθη καί μοῦ εἶπε: «Θά σοῦ πιῶ τό αἷμα Δρανᾶ!». Εἶχε στά χέρια του τό μαχαίρι καί ἦταν δύσκολο νά τόν συλλάβουμε. Ἕνας οἰκοδόμος ὀνόματι Γιαννόπουλος πῆρε ἕνα δοκάρι καί θέλησε νά τόν χτυπήση στό κεφάλι. Δέν τοῦ τό ἐπέτρεψα γιατί θά τόν σκότωνε. Τή στιγμή ἐκείνη ὁ Κοεμτζῆς μέ τό μαχαίρι στά χέρια μοῦ ἐπετέθη λέγοντας «χάθηκες. Θά σέ καθαρίσω». Ἀναγκαστήκαμε τελικά νά τόν πυροβολήσουμε στά πόδια γιά νά τόν πιάσουμε».

Στό σημεῖο αὐτό ἐπενέβη ὁ Νῖκος Κοεμτζῆς ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος στόν ἀστυνόμο εἶπε: «Ὅταν μοῦ φώναζες Κοεμτζῆ παραδώσου, δέν τράβηξα τό μαχαίρι καί σοῦ εἶπα σκότωσέ με; Σοῦ ἔλεγα συνεχῶς σκότωσέ με, δέν παραδίνομαι. Τό ἔκανα γιά νά σέ φοβερίσω καί νά μέ σκοτώσης, δέν τήν ἤθελα τή ζωή».

ΔΡΑΝΑΣ: Μπορεῖ νά ἔγινε καί ἔτσι δέν θυμᾶμαι ἀκριβῶς...

Σέ συνέχεια κατέθεσε ὁ Γ. Θεοδωρόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Δέν γνώριζα τόν Κοεμτζῆ, μοῦ τόν ἔστειλε ὁ Χρηστέας. Εἶχα ὑποχρέωση ἀπέναντί του. Μοῦ εἶπε, ὅτι θά ἔλθη στό σπίτι νά μείνη γιά 24 ὧρες. Πραγματικά, τό ἴδιο μεσημέρι (μιά ἡμέρα μετά τή σφαγή) ὁ Κοεμτζῆς ἔτρωγε μαζί μου τό μεσημεριανό φαγητό καί ἔπειτα ξάπλωσε στό διπλανό δωμάτιο. Τήν ἑπομένη ἡμέρα πληροφορήθηκε ἀπό τίς ἀπογευματινές ἐφημερίδες τά σχετικά μέ τή σφαγή. Τοῦ ἔδειξα τίς ἐφημερίδες καί παραδέχθηκε ὅτι ἦταν ὁ ἴδιος πού ἔκανε τούς φόνους. Μοῦ ζήτησε νά δῆ τόν Χρηστέα, ὁ ὁποῖος ὅπως ἰσχυρίσθηκε τοῦ χρωστάγε λεφτά.

ΠΡ.: Πῶς ἀντέδρασε ὅταν εἶδε ὅτι ἀνακάλυψες ποιός ἦταν;

Μ.: Μόλις εἶδε τήν ἐφημερίδα πού ἔφερα στό σπίτι, πάγωσε. Κατά τή γνώμη μου, δέν περίμενε νά ἔχη σκοτώσει ἀνθρώπους. Ξέχασα νά διευκρινίσω ὅτι ὁ Νῖκος εἶχε προετοιμάσει τό ἔδαφος γιατί μοῦ μίλησε γιά κάποιο ἐπεισόδιο κατά τό ὁποῖο «ἔπεσε πολύ ξύλο», «σπάσανε πολλά πιάτα», ἀλλά δέν μοῦ εἶπε βέβαια ὅτι σκότωσε τρεῖς ἀνθρώπους».

Ὁ Ν. Κοεμτζῆς ρώτησε τόν μάρτυρα ἄν θυμᾶται τί τοῦ εἶπε τήν πρώτη στιγμή πού τόν ἀντίκρυσε στό κεφαλόσκαλο τοῦ σπιτιοῦ του, ἀλλά ὁ μάρτυρας δέν ἀπάντησε καί ὁ Κοεμτζῆς εἶπε: «Τώρα θά σοῦ θυμίσω ἐγώ. Σοῦ εἶπα ἐάν σοῦ μίλησε ὁ Θόδωρος γιά μένα καί μοῦ ἀπάντησες ὅτι μπορῶ νά μείνω ὅσο θέλω».

Μ.: Ναί, στά εἶπα αὐτά. Εἶχα πέσει στήν παγίδα τοῦ Χρηστέα.

Ν. ΚΟΕΜΤΖΗΣ: Ὁ ἄνθρωπος αὐτός παζάρευε τή φυγάδευσή μου. Μοῦ ζήτησε χρήματα. Τοῦ εἶπα ὅτι δέν ἔχω. Τελικά μοῦ ἔκλεισε ραντεβοῦ μέ τούς ἀστυνομικούς. Μέ τόν Δρανᾶ τόν ὁποῖο ἀναγνωρίζω ὡς ἀνθρωπιστή γιατί ἦταν στό χέρι του νά μέ σκοτώση καί δέν μέ σκότωσε. Ὁ Θεοδωρόπουλος μοῦ εἶπε ψέματα ὅτι θά πηγαίναμε πρός τή θάλασσα ὅπου θά μᾶς περίμενε ἕνα καΐκι πού θά μέ μετέφερε στήν Ἀφρική...».

Ὁ ἑπόμενος μάρτυρας, Παν. Ἀκτύπης (ἀστυνομικός) ἀναφέρθηκε στό ἐπεισόδιο τῆς συλλήψεως τοῦ Κοεμτζῆ καί εἶπε μεταξύ ἄλλων, ὅτι ὁ Νῖκος τράβηξε μαχαίρι καί ἐστράφη κατά τοῦ κ. Δρανᾶ.

ΠΡ.: Τοῦ εἶπε τοῦ κ. Δρανᾶ «σκότωσέ με;».

Μ.: Ὄχι...

Ν. ΚΟΕΜΤΖΗΣ: Μήπως θυμόσαστε ἕναν ἀπό τούς ἀστυνομικούς πού τόν ἔπιασα ἀπό τό γκλόμπ, τόν γονάτισα καί ἐνῶ εἶχα τήν δυνατότητα νά τόν μαχαιρώσω δέν τόν ἐπείραξα;

Μ.: Ὄχι. Αὐτό συνέβη ὅταν σέ μιά στιγμή γλυστρήσες ὅταν ἔφαγες τίς πρῶτες σφαῖρες.

Ἐξετάσθηκαν κατόπιν ἕνας πυροσβέστης, ὁ Μ. Κωλέτης (ἀναφέρθηκε κι' αὐτός στό ἐπεισόδιο τῆς συλλήψεως) καί ὁ Ἰω. Γιαννόπουλος, οἰκοδόμος πού χτύπησε μέ ἕνα μεγάλο δοκάρι τόν Κοεμτζῆ καί ἀκολούθως ὁ Α. Κερτζίλος παιδικός φίλος τοῦ Κοεμτζῆ, ὁ ὁποῖος εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Ὁ Νῖκος μικρός ἦταν καλό παιδί. Ὅταν κάποτε ὁ πατέρας του εἶχε τιμωρήσει τόν μικρό του ἀδελφό κρεμώντας τον ἀνάποδα σέ ἕνα δέντρο, ἐκεῖνος ἄν καί 6 χρονῶν ἀκόμη, πῆρε ἕνα μαστίγιο καί ἔδιωξε τούς περίεργους πιτσιρίκους πού εἶχαν μαζευτεῖ γύρω ἀπό τόν κρεμασμένο καί τόν κοροΐδευαν».

Ἡ δίκη συνεχιζόταν μέχρις ἀργά τό βράδυ.

Ὁ Νικόλαος Κοεμτζῆς ὑποβάλλει ἐρωτήσεις σέ μάρτυρα κατηγορίας κατά τήν χθεσινή μέρα τῆς δίκης

Εἰς βάρος τοῦ ΙΚΑ θά ἀποβοῦν τά κίνητρα διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας

● ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπί τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως θά ἔχουν τά νομοθετικά διατάγματα 1312 καί 1313 τοῦ 1972, τά ὁποῖα παρέχουν κίνητρα διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας καί προβλέπουν τήν μείωσιν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν εἰς τό Ι.Κ.Α. τῶν βιομηχανιῶν αὐτῶν. Τήν ἄποψιν αὐτήν διατυπώνει ἡ Ὁμοσπονδία Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ὑπέβαλε σχετικόν ὑπόμνημα εἰς τήν Κυβέρνησιν καί ζητεῖ τήν λῆψιν μέτρων διά τήν προστασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων.

Συγκεκριμένως, ἡ Ὁμοσπονδία ἀναφέρει ὅτι αἱ προβλεπόμεναι ὑπό τῶν νομοθετημάτων οὐτῶν ἐργοδοτικαί εἰσφοραί ὑπέρ τοῦ Ι.Κ.Α. εἶναι ἐξευτελιστικαί καί ἔχουν ὡς συνέπειαν νά καλοῦνται οἱ ἐργαζόμενοι νά καλύπτουν τήν διαφοράν ὡς τίμημα διά τήν ἀποκέντρωσιν τῆς βιομηχανίας. Ἡ Ὁμοσπονδία, διά τήν θεμελίωσιν τῶν ἀπόψεών της, ἐπικαλεῖται τά ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐπί ὀκτάμηνον ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων οὐτῶν καί τονίζει ὅτι ἡ συνέχισις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θά θέση εἰς κίνδυνον τήν βιωσιμότητα τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

● Παραλλήλως ἡ Ο.Ι.Υ.Ε. τονίζει ὅτι μέ τά μέτρα οἱ φορεῖς τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς ὑφίστανται οἰκονομικήν διάβρωσιν, μέ συνέπειαν νά καθίσταται ἐπιτακτική ἡ ἀναθεώρησις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία, ὡς τονίζεται, δημιουργεῖ ἀμέσους κινδύνους διά τήν κοινωνικήν ἠρεμίαν, διότι μετά πάροδον ὡρισμένου χρόνου τά ταμεῖα δέν θά εἶναι ἀντικειμενικῶς εἰς θέσιν νά καλύψουν τάς πρός τά μέλη των ὑποχρεώσεις.

● Εἰς τό ὑπόμνημα τῆς Ὁμοσπονδίας, τό ὁποῖον ἔχει ἤδη ὑποβληθῆ πρός τούς ἁρμοδίους, ἀναφέρεται ὅτι τό Ι.Κ.Α. κατά τό 1973, θά ὑποστῆ καθαράν οἰκονομικήν ζημίαν τετρακοσίων καί πλέον ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀπό διαφεύγουσας μέ τά προαναφερόμενα μέτρα εἰσπράξεις.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Ἡ σειρά ἐκκινήσεως τῶν ἵππων εἰς τάς ἀφετηρίας τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν καθωρίσθη κατόπιν κληρώσεως, ὡς ἀκολούθως:

1η ἱπποδρ. 1.400 μ.: Γκόντ Φάδερ (Γιαννούλης) 2, Κόό Βάντις (Δεγαΐτης) 3, Σταυραετός (Γιῶργος) 4, Χάτς (Κυράτσας) 1, Ἀμάλθεια (Μαρῖνος) 5.

2α ἱπποδρ. 1.400 μ.: Ἀκταίων (Μαρῖνος) 6, Ζεύς (Δεγαΐτης) 5, Παρνασσός (Μαυραγάνης) 2, Στρυμών (Γιῶργος) 1, Ζορμπάς (Σοκολάϊ) 4, Καμαριώτισσα (Ραπανάκης) 3.

3η ἱπποδρ. 1.800 μ.: Κάστωρ (Φορτετσανάκης) 8, Ἐρινύς (Ἰωακειμίδης) 1, Κάρτ Μπλάνς (Κωστάκης) 2, Μανταλένα (Σπάθας) 7, Ρωμαῖος (Σοκολάϊ) 6, Σεΐχης (Γιῶργος) 3, Τζένη (Χέλμης) 4, Ταΰγετη (Ἰορδάνης) 5.

4η ἱπποδρ. 1.000 μ.: Ἕσπερος (Μαρῖνος) 10, Ματζίκα (Λαϊνόπουλος) 2, Ἔλλη (Σοκολάϊ) 6, Ἰλυριάς (Παῦλος) 4, Μπουμπουλίνα (Ἰορδάνης) 5, Τόκιο (Σπάθας) 3, Ἀντωνία (Μαλής) 1, Μπαμπούκος (Ζαρπορίνης) 8, Ἄρχοντας (Γιῶργος) 9, Τζώρτζια (Φορτετσανάκης) 7.

5η ἱπποδρ. 1.400 μ.: Σαρπηδών (Γιαννούλης) 2, Μεντάσουαρ (Ἰωσηφίδης) 5, Ἁρματωλός (Ἀντωνόπουλος) 1, Λακατζῆς (Κυράτσας) 8, Νταλούλ (Παπαχατζίδης) 9, Ρίμ Ἔλ Οὐάντη (Μαρίνης) 10, Κισμέτ (Μαρῖνος) 4, Καραολάν (Κωστάκης) 3, Αἴολος (Μαντζαβίδης) 6, Νάντουα (Ἀργύριος) 7.

6η ἱπποδρ. 1.400 μ.: Καλιόστρο (Σοκολάϊ) 3, Γκούρας (Κυράτσας) 8, Δόξα (Μίχαλος) 9, Ἀχιλλεύς (Λαϊνόπουλος) 7, Ἀλκαίος (Φορτετσανάκης) 6, Δάμαρις (Κωστάκης) 5, Φαίρ Λαίδη (Γιῶργος) 10, Ἀπόλλων (Σπάθας) 2, Θεδωρῆς (Μαρίνης) 4, Κρήτη (Μαρῖνος) 1.

Σημ.: Οἱ ἵπποι 1 καί 10 (Καλιόστρο — Κρήτη) εἶναι ὁμόσταυλοι.

7η ἱπποδρ. 1.400 μ.: Τόμ (Γιαννούλης) 7, Πόλις Ρικονέστ (Ραπανάκης) 2, Ἀρχηγός (Μαρῖνος) 10, Ἀλκμήνη (Φορτετσανάκης) 4, Ἄλμπατρος (Κωστάκης) 1, Κοσσόσος (Γιῶργος) 9, Κρητικός (Ζαρπορίνης) 6, Χρῆστος (Χριστοδούλου) 5, Ἄλκηστις (Λαϊνόπουλος) 8, Γιάννα Μπέλα (Σπάθας) 3.

Σημ.: Οἱ ἵπποι 3 καί 10 (Ἀρχηγός — Γιάννα Μπέλα) εἶναι ὁμόσταυλοι.

8η ἱπποδρ. 1.800 μ.: Στελάκης (Μαρῖνος) 8, Βύζας (Γιῶργος) 5, Ντιντόν (Κυράτσας) 2, Μαΐστρος (Μαρίνης) 7, Γυπαετός (Σπάθας) 6, Κάμπανος (Ἀντωνόπουλος) 1, Ἀκρόπολις (Μαντζαβίδης) 3, Αἰγυπτιώτης (Δαμῖγος) 4.

Σημ.: Οἱ ἵπποι 3 καί 8 (Ντιντόν — Αἰγυπτιώτης) εἶναι ὁμόσταυλοι.

— Ὥρα ἐνάρξεως τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν 2.35 μ.μ.